من هم بصبر علی کدّه
صبر علی الافلاس

هرکس بر رنج کسب‌وکار صبر نکند، باید رنج نداری را تحمل کند.

تجلیل از برگزیدگان نخستین دوره طرح ملی «تحفیظ رضوی»

خبر

آیین پایانی نخستین دوره طرح ملی «تحفیظ رضوی» با تجلیل از حافظان کل قرآن در جوار بارگاه منور رضوی برگزارشد. به گزارش آستان‌نیوز، در این مراسم که از ۴۰ تن از حافظان کل قرآن تجلیل شد، حجت الاسلام والمسلمین سید مسعود میریان، مدیر مرکز قرآن کریم آستان قدس رضوی گفت: تاکنون طرح‌های مختلف قرآنی از جمله تربیت حفاظ و اساتید قرآنی در حرم مطهر رضوی برگزار شده، اما این نخستین دوره حفظ شبانه‌روزی آستان قدس رضوی پس از انقلاب اسلامی است. وی تصریح کرد: این طرح ملی با همکاری مؤسسه قرآنی فرهنگی بیت الاحزان حضرت زهرا(س) ویژه نوجوانان و جوانان از سال گذشته آغاز به کار کرد و ۷۰۰ تن از نوجوانان سراسر کشور در این طرح نام‌نویسی کردند که پس از مصاحبه و برگزاری آزمون، ۴۰ تن از شرکت کنندگان موفق به گذراندن دوره آزمایشی ۴۵ روزه با کسب نمره بالا شدند. حجت‌الاسلام والمسلمین میریان با اشاره به اینکه سال گذشته زائرسرای رضوی میزبان حاملان قرآن بوده است، تصریح کرد: مکان اصلی مرکز حفظ قرآن دارالتحفیظ رضوی، زائرسرای حرم مطهر رضوی واقع در انتهای بولوار چمن مشهد بود و کلاس‌های حفظ در حرم نورانی امام رضا(ع) برگزار شد.

گفت‌وگو

محمدحسین مروج کاشانی

«روزی که نوار قلبم به اصطلاح پزشکی در دستگاه الکتروکاردیوگرافی، صاف و مستقیم می‌شود و قلبم از کار می‌ایستد ،دوست دارم خداوند خدمات و کارهایی را که برای نجات جان انسان‌ها کرده‌ام به شفاعت و عنایت امام هشتم(ع) قبول کند و پرونده اعمالم هم صاف و سفید و مرتب باشد». این‌ها بخشی از دیدگاه‌های دکتر میلاد همتی پزشک متخصص بیماری‌های قلب و عروق در بیمارستان فوق تخصصی رضوی است. وی ۳۶ ساله و با اصالت بجنوردی و مقیم مشهد مقدس بوده و معتقد است شغل پزشکی و یا به تعبیر او «رسالت پزشکی»، از مهم‌ترین رسالت‌های جامعه انسانی در دنیا به شمار می‌رود. وی برای یک انسان مهم‌ترین سرمایه را پس از ایمان و اعتقادات صحیح، داشتن جان سالم و بدنی تندرست دانسته و رسالت پزشکان را کمک به حفظ سلامتی همنوعان خود با استفاده از تخصص و معلوماتشان در این دنیای پر تلاطم می‌داند. در ادامه برش‌هایی از صحبت‌های این پزشک جوان را به مناسبت اول شهریورماه، روز پزشک در گفت‌وگو با ما می‌خوانید.

گفت‌وگو با متخصص قلب و عروق بیمارستان فوق تخصصی رضوی به مناسبت روز پزشک

من سلامت را در این دارالشفا آموختم

باید مثل قلب تا آخرین لحظه بی‌منت خدمت کرد

از دوران طفولیت و بچگی هروقت اسم پزشک و پزشکی به میان می‌آمد، من با خودم فکر می‌کردم مهم‌ترین رشته در عرصه پزشکی، گرفتن تخصص در رشته قلب و عروق است ، ضمن اینکه خیلی دوست داشتم متخصص قلب شوم، اما هم‌اکنون، متواضعانه می‌گویم خدمات همه همکاران پزشک در هر تخصص و رشته ای، قابل قدردانی بوده و به نوبه خود حائز اهمیت است.

قلب از جمله اعضای واحد در بدن انسان است و بدون آن نمی توان زندگی کرد و با قلب مصنوعی هم شاید حدود ۶ ماه تا دوسال و یا کم و بیش بتوان به زندگی ادامه داد. من همیشه درباره کارکرد اعضای بدن و به خصوص قلب، در شگفت و تعجب هستم. واقعاً از مطالعه در نظم و نحوه عملکرد اعضای بدن می توان به وجود خالق متعال پی برد. من به عنوان یک متخصص قلب، از نحوه عملکرد این عضو حیاتی یک پیام مهم دریافت می کنم و آن ، کارکردن بی منت تا آخرین لحظه حیات است. یک قلب در طول زندگی یک انسان تا آخرین لحظه می تپد و کار می کند و به فکر دیگر اعضای بدن نیز هست و خون را بدون هیچ چشمداشت و منتی، به دورترین سلول‌ها و بافت‌ها و اعضای بدن می رساند. این پیام مهم قلب برای ما انسان‌هاست. کار بی منت تا آخرین لحظه عمر و حیات.

■ **«صحن پیامبراعظم(ص)»؛ نوستالژی زیارت من است**

دنیای بدون معنویت، یک استرس و اضطراب خاصی به قلب و روح انسان وارد می‌سازد و آن احساس پوچی و بی تفاوتی است. انسان بدون معنویت و بدون یاد خداوند، انگیزه لازم برای یک زندگی صحیح و خداپسندانه را ندارد. زیارت حضرات معصومین(ع) و انجام تکالیف و آداب دینی و اسلامی، تکیه‌گاه مطمئن و مستحکمی برای تقویت و سلامت جسمانی و باطنی قلب و روح و فکر و اعصاب و سایر اعضا و جوارح انسان است. انسان برای رهایی از حس پوچی و بی تفاوتی در زندگی، نمی تواند تنها به نزد پزشکان برود و به مصرف داروهای پزشکی متکی باشد، بلکه باید به دستورات الهی گوش فرا دهد و به آموزه ها و سخنان بزرگان دین و زندگی، یعنی حضرات معصومین(ع) پناه برد. فقط یاد خدا آرامش بخش قلب‌هاست؛ یعنی الابذکرالله تطمئن القلوب.

من از دوران طفولیت و بچگی، همیشه با پدرم و پدربزرگم از سمت میدان بیت‌المقدس(فلکه آب سابق) و از طرف صحن پیامبراعظم(ص) فعلی (صحن جامع رضوی سابق) وارد حرم می شدم و صحنه و منظره دیدن گنبد و گلدسته‌های حرم امام رضا(ع) از سمت این صحن، همیشه به عنوان نوستالژی زیارت از دوران بچگی در ذهنم باقی مانده است.

همیشه با امام رضا(ع) از کودکی تاکنون خیلی خودمانی و با زبان ساده صحبت می‌کنم. از امام هشتم(ع) همیشه می‌خواهم عاقبت به‌خیری همراه با صحت و سلامتی را از خداوند برایم مسئلت کنند.

■ **خاطره ای از انجام عملیات پزشکی با کد۹۹**

در تیرماه سال ۱۴۰۰ مرد ۴۵ ساله‌ای که دچار سکته قلبی و ایست قلبی شده بود را به بخش اورژانس و فوریت های پزشکی بیمارستان رضوی آوردند و در هنگام ورود به اورژانس، تقریباً علائم حیاتی بیمار مانند: نبض، هوشیاری، تنفس طبیعی و... قطع شده بود و ما مجبور شدیم با دستگاه ها و تجهیزات پزشکی ویژه و در زمینه احیای ریوی و قلبی(CPR) به او حدود ۵۰ مرتبه شوک پزشکی بدهیم و این کار حدود یک ساعت طول کشید، دلیلش این بود که علائم حیاتی اش به طور نامرتب به اصطلاح رفت و برگشت می کرد و پایدار و ایستا نبود. سرانجام با عنایت خداوند و لطف امام رضا(ع) توانستیم به او کمک کنیم و او را برای رفتن به اتاق عمل جراحی و باز کردن رگ‌های قلبش به موقع آماده کنیم. درضمن در جریان همین دفعات مکرر دادن شوک پزشکی به این بیمار بود که یکی از انگشتان دستم در اثر اصابت جریان برق دچار سوختگی شدید شد و این اتفاق به عنوان یک خاطره برایم باقی ماند. البته این را هم بگویم من برای نجات جان این بیمار مثل همه بیماران دیگر به امام هشتم(ع) متوسل شدم و ابتدا آیه شریفه «آیت الکرسی» را از قرآن کریم تلاوت کردم و سپس درون قلبم عاجزانه خداوند را به امام رضا(ع) قسم دادم تا این بیمار را نجات دهد. من برای نجات جان بیمار، عملیات احیای ریوی - قلبی را انجام می دادم، اما احیا کننده واقعی ، خداوند متعال بود. هیچ وقت صحنه نگاه کردن و اشک ریختن همسر و دختربچه هفت ساله این بیمار در بالای سر او را از خاطر نمی برم که چگونه خالصانه و عاجزانه برای نجات جان او دعا می کردند.

■ **گناه هم یک جور بیماری است**

بیماری نادر «اسکلروز جانبی آمیوتروفیک» یا (ALS) عارضه شایع در میان بیماری های عصبی و عضلانی است که با تخریب سلول های عصبی، بیمار قدرت و توانایی حرکت و کنترل عضلات خود را از دست داده و به تدریج همه عضلات بدن، تحلیل رفته و فلج می شوند. در این بیماری، شخص بیمار، هوشیار بوده و درد را حس می کند، ولی آهسته آهسته، تمام اختیار و اراده بدن خود را از دست می دهد و در اصطلاح بیمار فقط می تواند «پلک» بزند.

به نظر من آلوده شدن انسان به انجام گناهان و تکرار کارهای زشت و ناپسند و فراموشی از یاد خداوند و دستورات ائمه اطهار (ع) ،همچون بیماری ALS، روح و روان و جان انسان را به تدریج از بین می برد وچه بسا برخی از انسان‌ها مواظب خطرات بیماری ALS هستند، ولی از خطرات و آسیب‌هایی که ارتکاب به گناهان، جان و قلب و روح آنان را تهدید می کند، ممکن است غفلت کنند.